

EL REFORMISTA

Donatiu de la Redacció

SETMANARI POLÍTIC D'AVISOS I NOVES

Preu de subscripció:
1 pesseta trimestre. — Nombre solt 5 céntims.

Redacció i Administració:
Carrer de Clivillers, 22

Any I

OLOT 2 d'Abril de 1914

Nom. 12

RÉPLICA

Quan l'orgue *mendicant* de les dretes, el representant de la *potenta i vigorosa* Joventut Conservadora, va anunciar que'ns diria veritats amarguíssimes, buscarem una ànima caritativa que posés fré a l'articulista, que amb tanta fiersa volia atacar-nos, més fou impossible, per lo que acceptarem les conseqüències funestes per a nosaltres, amb tota la resignació i paciència de que som capassos.

Ja ha passat la tempesta i verament estimadíssims lectors, tot ha sigut *nada entre dos platos*, no val ni la pena contestar lo que en el nombre últim, publicà nostre estimat confrare «La Comarca» car se veu a la llegua que fou fet per a omplenar el periòdic i a més correr, pro com que no volem que s'engraeixi ningú, creguent-se haber fet una obra magna, contestarem quelcom de lo dit, i en obsequi a la brevetat procurarem ésser tant laconics com puguem.

Una de les coses que més molesten als distingits senyors de «La Comarca» es el fet de que apesar d'haver encoratjat en nostre primer nombre a l'actual arcalde, hi haguem dit la nostre quan ens ha semblat que obraba equivocadament. Sobre aquest assumpte, amb la deria de volguer-lo defensar a tort i a dret, cau amb una serie d'incongruències, faltes de lògica i fins de faltes a la exactitut dels fets, que esparveren.

Des de quan per haver afalagat a un home que passa a ocupar un càrrec públic no's pot en la ocasió oportuna senyalar una arbitrarietat que cometi? Aixó es contradicció? Tingui en compte «La Comarca» que en el solt *La Arcaldada*, ens queixavem *unicament* de que en un ball públic de disfresses no's permetés conservar l'incògnit; en res ni per res aludírem a mides preses contra ninfes ni nereides, quines perfectament consta al

nostre estimat colega, no existien ni existeixen *legalment* en aquesta ciutat. Si aquella disposició anaba contra aquestes, ens tenia i ens te molt sens cuidado, més no per aixó deixaba de ser una extralimitació de facultats, un acte abusiu amb l'aggravant de que la prohibició alcançada no sols a n'aquelles infelisses, sinó a tot el públic que assistia al ball, i es tant més abusiu quan l'ordre aquesta resá unicament per a el teatre comunal i va consentir-se o tolerar-se puguessin guardar l'incògnit en una societat particular, demostrant aixó una *unitat tant gran de criteri, que fa caurer d'espatlles* al més valent. Si del *respeto a la ley* ne fan un lema, encara que sigui només que per certs usos, haurien de recorrer a altres medis ben fàcils per altre part, per a realitzar son propòsit, lo que's feu, se deixa per els de *La ofensa social*, per els de la fulla de parra.

Mai havem negat els mèrits i talent de la nostre primera Autoritat administrativa i pel mateix motiu que no els havem negat, tenim el deure sagrat de dir i manifestar obertament i sens eufemismes lo que'ns sembli de la seva gestió, mereixent el nostre aplau-o quan ne sigui acreedor i censurant-lo quan cometi algun acte que no estigui conforme amb el talent i mondologia seus.

Ens estranya moltíssim, senyors de «La Comarca» que vostés s'atribueixin l'haver lograt certes reformes en la ensenyança, i com que aixó no es cert, no volem que'l públic ignorant de lo que en aquest assumpte hagi passat, pugui ni remotament pensar-se que aquestes reformes son degudes a «La Comarca». Perqué ignoren els senyors de «La Comarca» que aquestes reformes son degudes a la campanya activa, enérgica i persistent de l'ex concejal Sr. Badia, quina campanya motivà la creació d'una comissió especial d'instrucció pública? No sab

o no vol sapiguer, que entre els varis acords presos per dita comissió hi havia el de presentar a l'Ajuntament una proposició per a el desallotjament de tot l'Hospici, menys el Parc de Bombers, per a instal·lar-hi comodament les escoles graduades?

A més d'aixó, la esmentada comissió gestioná la vinguda a Olot d'una congregació religiosa de cada sexe per a la ensenyança dels nois i noies, a quin efecte comissioná a dos senyors per a que a més de posar-se en comunicació amb els professors que tenien que venir, logressin *un permis d'una alta autoritat provincial i com sia que* un d'aquestos senyors va equivocar el camí i en lloc d'anar a Girona, anà directament al parc a visitar al director de cert col·legi, allavors comensá la campanya cèlebre el nostre *purió* colega, amb mires, sino a la ensenyança, a destorbar la bella iniciativa de la comissió especial d'Instrucció pública, ja que l'únic objecte que's perseguia era evitar la *competencia* que podia ésser funesta per algú.

Si el nostre estimat colega, no está convensut de lo que diem, estem disposats a demostrar-ho documentalment si es precis, car per a que resplandeixi la veritat no'ns dolen prendes.

Estem perfectament enterats de la qüestió i *sabem*, fixis bé senyor articulista, *sabem* que les reformes de la ensenyança son degudes més al nostre amic Sr. Badia, que no a la campanya *altruista* (sic) del Sr. E. de R. i encara podem manifestar-li que si dit senyor continués dias del Consistori potser no estaria conforme amb les condicions, baix les quals son admesos els alumnes de la escola municipal en cert col·legi.

A nosaltres ens sobra l'*unitat de criteri* quina manca vol deixar entrevéurer «La Comarca» comentant de la manera que vol els nostres articles, ben al revés d'ells, car tothom sap el perquè